

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 30.5.2000
KOM(2000) 319 endelig

2000/0139 (COD)

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

**om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af
Fællesskabets marked for posttjenester**

(forelagt af Kommissionen)

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUND

1.1 De retlige rammer

Hovedelementerne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet¹ ("postdirektivet") er:

- der etableres harmoniserede retlige rammer for Fællesskabets postsektor
- der fastlægges en beslutningsproces vedrørende yderligere åbning af postmarkedet.

I disse retlige rammer fastlægges først og fremmest:

- minimumskravene vedrørende den postbefordringspligt, som medlemsstaterne skal opfylde; kvalitetsstandarder for grænseoverskridende postbefordringstjenester, takstprincipperne og principperne for gennemsigtighed i regnskaberne
- fælles maksimumgrænser for de tjenester, som medlemsstaterne kan give deres befordringspligtige virksomheder eneret på, i det omfang dette er nødvendigt for at opfylde befordringspligten (i praksis 350 g og 5 gange standardtaksten for en forsendelse på første vægtsats)
- principperne for udstedelse af tilladelser til levering af posttjenester, der ikke er omfattet af eneret, og adskillelse af de forvaltningsmæssige og driftsmæssige funktioner i postsektoren.

Direktivet skulle være gennemført senest i februar 1999, og er det nu næsten også i samtlige medlemsstater. Der er dog fortsat en række problemer. De vedrører hovedsagelig arten af de ordninger, der skal sikre, at forvaltningsmyndighederne er juridisk adskilt fra og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne, og udvidelsen af indenlandske postmonopoler til også at omfatte tjenester, der giver ekstra fordele. Kommissionen arbejder på at løse sådanne problemer. Kommissionen er også i gang med at finde en løsning på en række klager over overtrædelse af konkurrencebestemmelserne i overensstemmelse med principperne i dens meddelelse om postsektoren (98/C 39/02)².

Postdirektivet indebærer, at processen med gradvis og kontrolleret åbning af postmarkederne skal fortsættes, således som Rådet fastsatte i sin resolution af

---

¹ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

² Kommissionens meddelelse om anvendelse af konkurrencereglerne på postsektoren og på vurderingen af visse statslige foranstaltninger i relation til posttjenesterne, EFT C 39 af 6.2.1998, s. 2.

7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester³. Tidsplanen var som følger:

- Kommissionen skulle senest den 31. december 1998 fremlægge et forslag om yderligere gradvis og kontrolleret åbning af postmarkedet, specielt med henblik på indførelse af konkurrenceforhold inden for grænseoverskridende post og adresserede reklameforsendelser samt yderligere stillingtagen til pris- og vægtgrænser
- Rådet og Parlamentet skulle tage stilling til dette forslag senest den 1. januar 2000
- foranstaltningerne skulle træde i kraft fra den 1. januar 2003.

Kommissionens forslag blev forsinket, hovedsagelig fordi den tidligere Kommission trådte tilbage den 15. marts 1999, og fordi den nye Kommission var nødt til at genbehandle spørgsmålet.

På EU-topmødet i marts i år blev der lagt stor vægt på en yderligere åbning af postmarkedet, således som det også fremgår af formandskabets konklusioner. For det første satte EU sig et generelt nyt strategisk mål for det næste årti: *at blive den mest konkurrencedygtige og dynamiske videnbaserede økonomi i verden, en økonomi, der kan skabe en holdbar økonomisk vækst med flere og bedre job og større social samhørighed*. Specielt med hensyn til posttjenester opfordrede EU-topmødet for det andet Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne til i overensstemmelse med deres respektive beføjelser at opfylde følgende målsætninger:

- inden udgangen af 2000 at udarbejde en strategi for fjernelse af hindringerne for posttjenester
- at sætte mere skub i liberaliseringen på områder som posttjenester med det formål at nå frem til et fuldt funktionsdygtigt indre marked på dette område.

I dette forslag er der taget hensyn til disse topmødekonklusioner. Forslaget er blevet til efter en grundig gennemgang af sektoren, hvori ud over tidligere undersøgelser om beskæftigelsesudviklingen og virkningen af elektronisk post også indgik undersøgelser af omkostningerne ved og finansieringen af befordringspligten og virkningen af forskellige muligheder for at give bredere adgang til postmarkedet. De berørte parter er blevet hørt herom og opfordret til at levere oplysninger⁴.

Foranstaltningerne i dette forslag lægger op til yderligere og fortsat gradvis åbning af Fællesskabets postmarkeder, således som det er fastsat i postdirektivets artikel 7, idet forslaget indebærer en ændring af direktivet.

---

³ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

⁴ Disse undersøgelser findes på følgende websted:
<http://www.ispo.cec.be/infosoc/telecompolicy/post/en>.

1.2 Postsektorens status og udvikling

1.2.1 *En vigtig fælles infrastruktur for EU's samhørighed*

Postsektoren befinder sig i skæringspunktet mellem tre markeder, der er af helt afgørende betydning for Europas økonomi: kommunikation, reklame og transport/logistik.

Disse markeder er i vidt omfang allerede åbne for konkurrence og i hurtig udvikling som følge af markedskravene og den teknologiske udvikling (specielt inden for telekommunikation).

Postsektoren, der tilbyder en meget vigtig kommunikationsinfrastruktur med stor økonomisk og samfundsmæssig betydning, må udvikles i takt med de vigtigste ændringer på disse markeder, hvis den ikke skal sakke agterud og i stigende grad komme til at stå tilbage med gårsdagens teknologi.

I hele EU anslås postsektoren at ekspedere 135 mia. forsendelser om året og at have en omsætning på omkring 80 mia. EUR, hvilket svarer til omkring 1,4% af BNP. Posttjenester tegner sig for omkring to tredjedele af denne omsætning, når man medregner de tjenester, der kan omfattes af eneret. Den resterende del af omsætningen fremkommer gennem pakke- og eksprestjenester, hvor der allerede er konkurrenceforhold på markedet.

1.2.2 *En afgørende faktor for det indre marked*

Hvis EU's posttjenester ikke er effektive, kan varer og tjenester ikke cirkulere optimalt i hele EU - hvilket igen skader den økonomiske vækst og beskæftigelsen. Det vil heller ikke være muligt at drage fuld nytte af elektronisk handel, hvis EU's posttjenester, som står i centrum af distributionen fra virksomhed til virksomhed og til private i Europa, ikke er i topklasse. Både forbrugere og erhvervslivet har derfor stor interesse i, at der er et bredt spektrum af posttjenester og -produkter af høj kvalitet til rådighed. Dertil kommer, at postmarkedet ikke kan ses isoleret, men har grænseflader til og konkurrerer med andre former for kommunikation, hvilket gør det dobbelt vigtigt, at det holder trit med moderniseringen og de teknologiske fremskridt og dermed tiltrækker investeringer og innovation.

1.2.3 *Stor samfundsmæssig betydning*

I EU som helhed skønnes posttjenesterne direkte at beskæftige 1,7 mio. mennesker, hvoraf 1,3 mio. er beskæftiget i befordrings-pligtige virksomheder. Beskæftigelsen er ganske vist i øjeblikket stabil i de fleste medlemsstater, men er faldet i nogle og forventes at falde med omkring 0,8% om året i de næste syv år på grund af øget produktivitet og konkurrence fra andre kommunikationsmidler. Dette vil ske, uanset hvilke beslutninger der træffes om yderligere markedsadgang.

Den samfundsmæssige betydning af posttjenester, som også når ud til fjerntliggende landdistrikter, er desuden af afgørende betydning for den sociale samhørighed i EU. Posttjenesterne har en fremtrædende rolle som

symboler på solidaritet, integration og *tilhørighed* – specielt i kommuner, landsbyer, byer og regioner og i EU's randområder. Denne sociale dimension af brevmarkedet kommer til udtryk i beforderingspligten, i henhold til hvilken der dagligt hentes og bringes breve på enhver adresse.

Det skal i den forbindelse bemærkes, at forslaget ikke ændrer noget ved beforderingspligten, som er omhandlet i postdirektivets kapitel 2, hvor artikel 3 til 6 indeholder en definition af denne beforderingspligt, sikrer, at den bliver opfyldt, og beskriver kravene samt de detaljerede og ajourførte oplysninger, der skal gives om de tilbudte tjenester. Desuden har ingen af medlemsstaterne meddelt Kommissionen, at de har indrømmet deres beforderingspligtige virksomheder undtagelser fra beforderingspligten på grund af ekstraordinære omstændigheder eller geografiske forhold, der må betegnes som ekstraordinære.

Beskæftigelsen i postsektoren er en meget vigtig faktor. Man skal være opmærksom på, at disse job på lang sigt bedst sikres i et klima, hvor konkurrencen frembringer nye attraktivt prissatte produkter og tjenester, som øger efterspørgslen efter posttjenester og giver disse mulighed for at få andel i væksten på kommunikationsmarkedet. Det er også det, der er behov for, hvis postvirksomhederne skal have mulighed for at ekspandere på andre områder, således at de kan udnytte stordriftsfordelene. Hvis posttjenesterne ikke kan følge med kommunikationsmarkedet som helhed, risikerer de at miste hele det grundlag, som den samfundsmæssige rolle er baseret på.

1.2.4 *Bedre servicekvalitet*

Kun én af de beforderingspligtige virksomheder har endnu ikke nået det mål for leveringstiden for grænseoverskridende post, der er fastsat i postdirektivet, nemlig at 85% af de forsendelser, der sendes som "A prioritaire", skal være fremme tre dage efter afsendelsen, og at 97% af de forsendelser, der sendes som "A prioritaire", skal være fremme fem dage efter afsendelsen (selv om der stadig er store forskelle mellem de forskellige virksomheder og forsendelsesveje). Denne serviceforbedring for grænseoverskridende post skyldes dels undertegnelsen af REIMS II-terminalafgiftaftalen⁵, der er undertegnet af de fleste europæiske beforderingspligtige virksomheder, og i henhold til hvilken der kun skal betales højere terminalafgifter, hvis det kan dokumenteres, at der er sket en servicekvalitetsforbedring.

Det er sværere at måle fremskridtene for indenlandsk post, da der ikke findes et harmoniseret og uafhængigt kontrolleret kvalitetsmålingssystem. Her kræves det i postdirektivet, at de beforderingspligtige virksomheder skal offentliggøre servicekvalitetsstandarder og oplysninger om, hvorvidt de er blevet opfyldt. Det ser ud til, at der, siden postdirektivet blev vedtaget, har været en vis forbedring i kvaliteten for indenlandsk post, om end den har været noget mindre.

---

⁵ International konvention om betaling af terminalafgifter, dvs. vederlag for omdeling af indgående grænseoverskridende post fra en anden medlemsstat eller fra et tredjeland.

Den væsentlige forbedring, der nu er sket med hensyn til servicekvalitet og produktivitet, vil sætte de befordringspligtige virksomheder i stand til at klare sig bedre i konkurrencen.

1.2.5 *Strukturomlægning i postsektoren*

Teknologi får større og større betydning for udviklingen inden for postsektoren

Den teknologiske udvikling, herunder den hurtige udvikling på telekommunikationsmarkedet, Internettets eksponentielle vækst og det hurtigt voksende marked for e-handel, har en stor potentiel virkning på postsektoren og indebærer både en trussel og nye muligheder. Teknologi er derfor ved at blive en meget vigtig drivkraft for udviklingen inden for postsektoren. Dertil kommer, at der er en tydelig tendens i retning af særlige eller skræddersyede tjenester, der omfatter langt mere end de traditionelle brevtjenester, og som sommetider kombinerer de nye elektroniske kommunikationsteknologier med nogle af de ekstra fordele, som posttjenesterne kan tilbyde.

Markedet for e-handel, som er i hastig udvikling, og som er baseret på den globale internetinfrastruktur, skaber behov for universelle og førsteklasses netværk til fysisk distribution og logistiktjenester. Denne voldsomme udvikling kommer til at ændre transport- og logistiksektoren væsentligt og skaber et betydeligt omsætningspotentiale. Postvirksomhederne er nødt til hurtigt at definere og fastholde deres stilling på markedet i denne nye økonomi, hvis de skal kunne udnytte det voksende marked.

Uanset ændringerne på det lovgivningsmæssige område er der allerede en voksende konkurrence på brevmarkedet. Inden for den grundlæggende brevtjeneste (som der sædvanligvis er eneret på) kommer konkurrencen fra alternative kommunikationsformer (såsom fax, e-post, radio og nu også Internet), hvilket kan få substitutionen til at accelerere kraftigt i fremtiden. Dette er allerede sket i Canada og USA, hvor en væsentlig del af posten i finanssektoren er blevet erstattet af internetbaserede transaktioner, efterhånden som Internettet er trængt igennem hos en kritisk masse af brugere.

Da de traditionelle brevtjenester allerede er tvunget til at tilpasse sig det stigende pres fra den teknologiske udvikling, er det nødvendigt med et nyt mere veltilpasset lovgivningsmæssigt miljø for at styrke disse tjenester, så de kan blive mere effektive og fleksible. På denne måde vil det være muligt at fastholde og forbedre befordringspligtjtjenesterne, som specielt borgere i mere isolerede geografiske områder er afhængige af, hvorved den sociale samhørighed også styrkes.

I de senere år har mange postvirksomheder igangsat omfattende strukturomlægnings- og moderniseringsprogrammer. Disse programmer har bl.a. omfattet større brug af ny informations- og kommunikationsteknologi, der forbedrer effektiviteten af de eksisterende posttjenester, samt indførelse af nye former for service. Heriblandt kan nævnes faciliteter som sporing af forsendelser, hybridtjenester og tilbud om at give kunderne særlige fordele på

forskellige niveauer i postkæden (f.eks. adressedatabaser, udprintning og behandling af post og ekspedering af svarkuponer). På markedet for e-handel er det de førende postvirksomheder, der har sat gang i udviklingen.

Forskellige udviklingstendenser i medlemsstaterne

Den moderniseringsproces, der er beskrevet ovenfor, har imidlertid ikke været ens i hele EU. Syv medlemsstater har i visse henseender åbnet markedet mere end krævet i postdirektivet. I Sverige og Finland er der ikke noget postmonopol. I Tyskland, Nederlandene, Spanien, Italien og Danmark er eneretsområdet allerede mindre end det i henhold til direktivet tilladte. I Tyskland er den nuværende grænse 200 g for almindelig post og 50 g for adresserede reklameforsendelser. I Nederlandene falder adresserede reklameforsendelser (snævert defineret) uden for eneretsområdet, og vægt-/prisgrænsen bliver (efter planen fra juni 2000) 100 g. I Spanien falder al lokalpost og alle adresserede reklameforsendelser uden for eneretsområdet. I Italien er adresserede reklameforsendelser heller ikke underlagt monopol.

Disse forskelle i strategi indebærer en fare for skævvridning og destabilisering af det indre marked. Det er derfor nødvendigt at sikre yderligere harmonisering i retning af markedsåbning, og det er også den udvikling, som et stort antal medlemsstater følger.

Der er fortsat ikke ret stor direkte konkurrence på brevmarkedet.

Postdirektivet har kun indebåret en meget begrænset markedsåbning (breve over 350 g eller fem gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori). Det skabte ikke reel konkurrence på brevmarkedet, da det kun åbnede et marked svarende til gennemsnitlig 3% af de offentlige postvirksomheders indtægter fra posttjenester. Man udsatte derfor et afgørende skridt til den efterfølgende fase, der er fastsat i tidsplanen i direktivet. Opretholdelsen af forskellige nationale bestemmelser med hensyn til eneretsområdet fører til en situation, hvor det indre marked endnu ikke er gennemført, når det gælder fri udveksling af tjenesteydelser og etableringsretten.

Den udvikling, der er sket, siden postdirektivet blev vedtaget, har vist, at der er store forskelle mellem de forskellige befordringspligtige virksomheder og mellem medlemsstaterne. Disse forskelle findes hovedsagelig på tre områder:

- en grad af monopol, som er blevet tildelt, og som i mange medlemsstater er væsentligt under de 350 g, som direktivet giver mulighed for (Danmark, Tyskland, Spanien, Nederlandene, Italien, Sverige og Finland)
- de befordringspligtige virksomheders operationelle frihed til at indgå alliancer med private virksomheder
- forskelle i servicekvaliteten, specielt med hensyn til almindelig indenlandsk post og masseforsendelser.

Voksende direkte og indirekte konkurrence og konsolidering inden for sektoren

En række virksomheder har taget afgørende skridt til at foretage opkøb og ekspandere internationalt. De reagerer allerede som markedsorienterede aktører. De nævnte forskelle kan i disse tilfælde blive endnu større på grund af hovedaktørernes konsolidering på markedet for eksprespakker, transport og logistik. De mindre aktører kan imidlertid danne regionale eller andre former for strategiske alliancer. Disse forskellige udviklingstendenser medfører yderligere skævvridninger af det indre marked og gør det ubetinget nødvendigt at indføre yderligere ændringer i lovgivningen for at harmonisere betingelserne for ydelse af posttjenester.

Specielt har der, siden postdirektivet blev vedtaget, været en bølge af grænseoverskridende overtagelser foretaget af sektorens mere aktive befordringspligtige virksomheder på tilstødende konkurrenceprægede markeder. Dette skyldes, at sådanne (hovedsagelig offentlige) virksomheder i stigende grad har forsøgt at opkøbe virksomheder med kunder, ekspertise og internationale netværk på ekspres-, pakke- og logistikmarkederne, således at de kan efterkomme den voksende efterspørgsel fra kunderne efter tværopøriske tjenester og tage konkurrencen op med private virksomheder.

Nogle befordringspligtige virksomheder har også anvendt det aktiv, at de har et nationalt netværk og er så kendt på markedet, til at udvide deres aktiviteter på markeder i tilknytning til det egentlige postmarked, f.eks. inden for elektronisk post (såsom sikker elektronisk transmission af krypterede dokumenter), finansielle tjenester og mailroom management.

Af betydning for dette forslag er også, at flere befordringspligtige virksomheder allerede direkte forbereder sig på et mere åbent indenlandsk og internationalt brevmarked gennem opkøb og alliancer (f.eks. joint venturet mellem TNT Post group, postvæsenet i Det Forenede Kongerige og Singapore Post). Denne udvikling viser, at sektoren, siden direktivet blev vedtaget, har taget forskud på den fremtidige udvikling på brevmarkedet, og at udsigterne til den fremtidige markedsåbning allerede har været et af hovedkriterierne for nogle befordringspligtige virksomheders forretningsmæssige beslutninger.

Øget opmærksomhed om konkurrenceforholdene

Stigningen i de befordringspligtige virksomheders kommercielle aktiviteter i kombination med større indenlandske monopolars fortsatte eksistens har givet anledning til voksende opmærksomhed om konkurrenceforholdene, herunder påstande om krydssubsidiering fra eneretsområder til områder, hvor der er konkurrence. Der har været et voksende antal klager fra private virksomheder og også fra befordringspligtige virksomheder over påstået illoyal konkurrence eller uberettiget statsstøtte. Det er på lidt længere sigt ikke holdbart fortsat at beskytte en stor andel af de befordringsvirksomheders hjemmemarkeder, fordi en sådan beskyttelse vedrører den mindst dynamiske del af markedet, og fordi reguleringen er baseret på postmonopolernes historiske omfang. Dertil kommer, at de befordringspligtige virksomheder under alle omstændigheder i

stigende omfang forbereder sig på en konkurrencepræget fremtid på deres hjemmemarked og på de europæiske markeder.

Udviklingen i beskæftigelsen

Den igangværende strukturomlægning inden for postsektoren har medført ændringer i beskæftigelsen. Generelt har beskæftigelsesniveauet hos de beforderingspligtige virksomheder i de fleste medlemsstater været ret konstant i de seneste år, idet der dog har været enkelte stigninger og fald på 0,4% om året i gennemsnit i perioden 1995 til 1998. I to tilfælde har der været et stort fald i beskæftigelsen hos de beforderingspligtige virksomheder - i Tyskland har der været en nedskæring i form af frivillig afgang på 45 000 fuldtidsækvivalenter (17%) mellem 1995 og 1998, og i Sverige har der i samme periode været en nedgang på 4 000 fuldtidsækvivalenter (9%). I ét tilfælde, nærmere bestemt i Nederlandene, har der været en væsentlig fremgang i beskæftigelsen svarende til 41 088 fuldtidsækvivalenter, hovedsagelig som følge af den beforderingspligtige virksomheds erhvervelse af TNT-gruppen.

Samtidig med at indførelsen af teknologi og konkurrencen har medført et fald i beskæftigelsen i forbindelse med disse beforderingspligtige virksomheders traditionelle tjenester, skabes der nye job i forbindelse med nye tjenester på samme måde som i den private sektor. F.eks. blev der i Tyskland alene i 1999 skabt 5 000 fuldtids- og deltidsjob og 11 000 deltidsjob på særlige kontraktbetingelser, ved at private virksomheder indførte nye tjenester som følge af det mere åbne marked. Et tilsvarende antal job forsvandt hos den beforderingspligtige virksomhed i tilknytning til produktivitetsforbedringer og strukturomlægninger.

1.3 Behov for at åbne markedet yderligere

Forventet udvikling

Virkningerne af den yderligere udvikling af elektronisk post og elektronisk handel vil kunne mærkes på fire fronter. For det første vil denne udvikling indebære et fald i brevmængden, specielt efterhånden som pc-banktjenester og elektroniske reklameforsendelser udvikler sig i takt med, at Internettet når ud til en kritisk masse af brugere. For det andet vil der være en stigning i grænseoverskridende elektronisk post i hybridformer koncentreret visse steder - den nye Citicorp-dom⁶ kan dog i et vist omfang begrænse denne vækst. For det tredje vil denne udvikling føre til en stigning i pakkemængden på grund af den voksende elektroniske handel. For det fjerde vil der blive stigende efterspørgsel efter tjenester, der indebærer ekstra fordele, og som er skræddersyet til bestemte typer kunder.

Dette er et yderligere argument både for at forbedre den grundlæggende brev- og pakketjeneste med henblik på at begrænse elektronisk posts indtrængen på

---

⁶ Ifølge EF-Domstolens dom af 10. februar 2000 i forenede sager C-147/97 og C-148/97 skal der betales indenlandsk takst, når post sendes elektronisk over grænserne og derefter igen kommer ind på det indenlandske marked med henblik på distribuering, forudsat at der ikke findes et betalingssystem, hvor taksterne er afpasset efter de faktiske omkostninger.

brevområdet og for at præcisere sondringen mellem almindelige brevtjenester og tjenester, der indebærer ekstra fordele (jf. afsnit 2.9.2).

Ingen modsætning mellem markedsåbning og beforderingspligt

Der er væsentlige stordriftsfordele at hente inden for posttjenester. Erfaringerne med deregulering af postmarkeder viser, at der ikke er nogen modsætning mellem opretholdelse og forbedring af posttjenester og gradvis indførelse af konkurrence, forudsat at de beforderingspligtige virksomheder har den nødvendige kommercielle fleksibilitet og prisfastsættelsesfrihed til at manøvrere inden for de rammer, som konkurrencelovgivningen sætter. Specielt gør de beforderingspligtige virksomheders stadig bedre finansielle position, deres fordele med hensyn til erfaring og knowhow og det faktum, at store dele af beforderingspligtområdet allerede giver overskud, det muligt at absorbere en stor del af omkostningerne ved beforderingspligten. Ydermere er der i postdirektivet givet mulighed for en udligningsfond, der skal dække eventuelle ekstraomkostninger ved beforderingspligten, som ikke er omfattet af det nydefinerede eneretsområde, hvilket er en afgørende sikkerhed i forslaget. Denne sikkerhed findes allerede i det nuværende direktiv.

En række forbrugerorganisationer har desuden allerede i nogen tid krævet åbning af brevmarkedet⁷. Specielt har BEUC klart tilkendegivet, at organisationen foretrækker, at postmonopolerne helt forsvinder i 2005, således at forbrugerne får mulighed for at vælge mellem forskellige virksomheder, og således at disse tilskyndes til at forbedre kvaliteten. I forslaget er der taget hensyn både til dette standpunkt og til behovet for at give de beforderingspligtige virksomheder en fornuftig og rimelig tilpasningsperiode, hvorunder der også skal foretages en fornyet gennemgang af sektoren. Efterhånden som flere offentlige virksomheder får en status, hvor de er mere uafhængige af myndighedernes direkte indblanding i driftsmæssige og kommercielle spørgsmål, vil de få gavn af den øgede kommercielle frihed og kunne forberede sig på direkte konkurrence, samtidig med at deres samfundsmæssige rolle bevares og udvides.

Kun hvis de beforderingspligtige virksomheder bliver mere effektive og i stand til at konkurrere med alternative kommunikationsmidler og får frihed til at diversificere og gå ind på tilstødende markeder, vil de kunne opfylde brugernes behov og på lang sigt sikre, at sektoren generelt kan overleve, og at beforderingspligten vil blive opfyldt.

Nye muligheder

Der må ved fremtidige ændringer af lovbestemmelserne tages hensyn til den hurtige teknologiske udvikling og branchens struktur. Hvis man ikke gør det, vil beskæftigelsen i sektoren falde yderligere, uden at der af sig selv opstår ny beskæftigelse til at udfylde dette hul.

---

⁷ F.eks. BEUC (Bureau Européen des Unions des Consommateurs) i stillingtagen af 6. januar 1999.

De beforderingspligtige virksomheder er allerede begyndt på en uigenkaldelig omstillingsproces, som de vil være nødt til at følge i et øget tempo, og som vil sætte dem i stand til at udnytte dynamikken i det indre marked, efterhånden som det udvikler sig.

I øjeblikket og også inden for en overskuelig fremtid vokser brevmarkedet (med omkring 2-3% om året), men denne vækst vil sandsynligvis på et eller andet tidspunkt blive påvirket af den teknologiske substitution. I mellemtiden opstår der nye forretningsmuligheder (f.eks. de muligheder, som elektronisk handel frembyder), og der er derfor et potentiale i at foretage en væsentlig åbning af det indre marked for posttjenester. Herved bliver det muligt for de beforderingspligtige virksomheder at udnytte væksten på markedet til at tage konkurrencen op.

På denne baggrund er det hensigten, at forslaget skal være gennemførligt og rimeligt og give den nødvendige tid til tilpasning.

2. KOMMISSIONENS FORSLAG

2.1 De foreslåede foranstaltningers mål og rækkevidde

Formålet med Kommissionens forslag er at komme nærmere en gennemførelse af det indre marked for posttjenester, samtidig med at beforderingspligten opfyldes i overensstemmelse med postdirektivet og konklusionerne fra topmødet i Lissabon. Fordelene ved den større konkurrence vil kunne forbedre serviceniveauet, dvs. både kvaliteten og priserne for postkunderne, og samtidig styrke EU's økonomi. Dette kan bedst gøres ved at tage et stort skridt pr. 1. januar 2003, samtidig med at man fastlægger en tidsplan for afgørelserne om en yderligere åbning af markedet.

Kommissionen finder, at skridtet i 2003 helt klart bør ligge inden for rammer for, hvad der er muligt for medlemsstaterne, og at det særligt skal være rettet mod markeder, hvor der allerede har været en åbning, og på de hurtigst voksende segmenter, hvor konkurrencens indvirkning på de beforderingspligtige virksomheder kan udlignes af en vækst i markedet. Skridtet bør også være stort nok til at skabe faktisk konkurrence.

På samme måde finder Kommissionen, at beslutningen om yderligere markedsåbning i 2003 i overensstemmelse med de krav, der blev stillet på EU-topmødet i Lissabon, bør følges op af et yderligere skridt hen imod gennemførelsen af det indre marked. Der skal fremsættes forslag herom inden udgangen af december 2004 efter en gennemgang af spørgsmålet tidligere på året.

På denne baggrund og i betragtning af de målsætninger, der er beskrevet ovenfor, finder Kommissionen det vigtigt gennem dette forslag at fastlægge en rute for den fortsatte moderniseringsproces af postsektoren, der blev indledt ved postdirektivet. En sådan strategi er i overensstemmelse med det mål, der også blev støttet i konklusionerne fra EU-topmødet i Lissabon, nemlig at etablere et åbent og konkurrencepræget indre marked. Den er også

et nødvendigt og rimeligt tiltag for at opfylde de behov, som både brugerne og EU's økonomi generelt har.

Forslaget er en ændring af postdirektivet, således at der lægges en klar rute og tidsplan for yderligere åbning af EU's postsektor. Dette skal dog ske på en regulær måde, som giver markedet som helhed og specielt de beforderingspligtige virksomheder tilstrækkelig tid til at afslutte moderniseringsprocessen og tilpasse sig den voksende konkurrence i et stabilt og forudsigeligt lovgivningsmæssigt miljø.

Den gradvise og kontrollerede åbning af det indre marked for posttjenester for konkurrence skal derfor ifølge forslaget fortsættes i to yderligere faser. Den næste fase, der skal træde i kraft pr. 1. januar 2003, består i en generel nedsættelse af de nuværende vægt- og prisgrænser for visse tjenester, som fortsat kan være omfattet af eneret, samtidig med at alle vægt- og prisgrænser i forbindelse med udgående grænseoverskridende post og ekspresforsendelser fjernes.

Den følgende fase af markedsåbningen træder i kraft pr. 1. januar 2007. Den vil indebære en yderligere begrænsning af den resterende eneret, som de beforderingspligtige virksomheder har i henhold til direktivets artikel 7, idet der kun tages højde for behovet for at bibeholde beforderingspligten. Omfanget af det yderligere skridt bør fastlægges af Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2005 på grundlag af et forslag, som Kommissionen skal fremsætte senest den 31. december 2004 efter en fornyet gennemgang af sektoren. Kommissionens behandling af spørgsmålet bør være koncentreret om bibeholdelsen af beforderingspligten i et konkurrencepræget miljø.

2.2 Det første skridt skal gennemføres i 2003; nedsættelse af pris-/vægtgrænsen

Det foreslås, at de i postdirektivet fastsatte maksimumgrænser, inden for hvilke medlemsstaterne kan give deres beforderingspligtige virksomheder eneret på posttjenester i det omfang, dette er nødvendigt for at opfylde beforderingspligten, pr. 1. januar 2003 for almindelig indenlandsk post, indgående grænseoverskridende post og adresserede reklameforsendelser nedsættes fra de nuværende 350 g og 5 gange taksten på første vægtsats i den hurtigste standardkategori til 50 g og 2,5 gange taksten på første vægtsats i den hurtigste standardkategori, og at den skal være 0 g, når der er tale om udgående grænseoverskridende post. I forbindelse med udgående grænseoverskridende post og ekspresforsendelser skal den nuværende prisgrænse afskaffes.

Vægtgrænsen på 50 g er valgt af følgende grunde:

Det nuværende maksimumområde, som de beforderingspligtige virksomheder kan få eneret på i henhold til postdirektivet, udgør i gennemsnit i EU 70% af de beforderingspligtige virksomheders samlede indtægter fra postvirksomhed. Forsendelser på mellem 50 g og 350 g tegner sig i gennemsnit i EU for 16% af de indtægter, som de beforderingspligtige virksomheder har fra post-

tjenester. Et sådant skridt er derfor i overensstemmelse med en gradvis og kontrolleret strategi for at nedsætte vægt- og prisgrænserne, og samtidig er skridtet stort nok til at tilskynde de offentlige virksomheder til at tilpasse sig de nye forhold på markedet.

Kun en lille del af de 16%, der åbnes for konkurrence, vil være tilgængelig for virksomheder, der ikke tidligere har været på markedet, på grund af de omkostninger og den tid, der kræves for at etablere et parallelt omdelingsnetværk. På mellemlang sigt kan det skønnes, at de befordringspligtige virksomheder vil bibeholde 80-90% af det marked, som er blevet åbnet, når man tager udgangspunkt i erfaringerne fra postmarkeder, som allerede er i et mere konkurrencepræget miljø.

Den umiddelbare beskæftigelsesmæssige virkning af den markedsåbning, som skal finde sted i henhold til dette forslag, vil være en nedskæring i beskæftigelsen på yderligere 2,5% ud over den nedskæring, der som følge af den igangværende moderniseringsproces finder sted i de offentlige virksomheder. Hvis man begrænser sig til at vælge 100 g som grænse, vil der kun blive tale om en markedsåbning på 9%, men alligevel en nedskæring i beskæftigelsen på det halve af den nævnte. Denne forskel i den beskæftigelsesmæssige virkning for de offentlige virksomheder gør det ikke berettiget at vælge 100 g som grænse, idet den vil være utilstrækkelig til at skabe egentlige konkurrencefordele og til at skabe bedre beskæftigelsesudsigter hos både de private og de offentlige virksomheder på mellemlang sigt (jf. også afsnit 2.8).

50 g er et standardvægttrin, der anvendes i de fleste medlemsstater, og som derfor ikke bør indebære væsentlige tekniske tilpasninger i praksis. Den er tilstrækkelig høj til ikke at medføre praktiske problemer med omgåelse af eneretsområdet ved en kunstig forøgelse af de enkelte forsenders vægt.

2.3 Områder, hvor vægt-/prisgrænserne skal fjernes

I henhold til artikel 7 i postdirektivet skal Kommissionen med den gennemgang af postsektoren, som den har skullet foretage med henblik på dette forslag, også tage hensyn til muligheden af at åbne markedet for grænseoverskridende post og adresserede reklameforsendelser med virkning fra 1. januar 2003.

Adresserede reklameforsendelser

I forbindelse med adresserede reklameforsendelser er følgende punkter relevante:

Adresserede reklameforsendelser med en vægt på mellem 0 og 50 g⁸ tegner sig i gennemsnit i EU for 8% af de befordringspligtige virksomheders indtægter ved postvirksomhed, og et sådant forslag er derfor i overensstemmelse med en gradvis og kontrolleret markedsåbning.

---

⁸ Markedet for adresserede reklameforsendelser med en vægt på mellem 50 g og 350 g er allerede åbnet i kraft af grænsen på 50 g.

Adresserede reklameforsendelser er et hurtigt voksende og profitabelt segment (en årlig vækst på omkring 5% med hensyn til mængde og indtægt), som allerede er i konkurrence med alternative kommunikationsmidler. Seks medlemsstater har allerede åbnet dette segment helt eller delvist for konkurrence. Den faktiske og anslåede vækst inden for adresserede reklameforsendelser (+ 5% om året i mængde og værdi over de næste 7 år) afspejler, at mængden af adresserede reklameforsendelser pr. indbygger i Europa er under halvdelen af mængden pr. indbygger i USA. Der er således allerede rigelig plads for konkurrenter til at tage en del af det voksende marked, uden at det går ud over opfyldelsen af befordringspligten på grund af tab af store indtægter. Dette skridt vil yderligere øge de direkte reklameforsendelsers mængde og kvalitet og sætte branchen for adresserede reklameforsendelser som helhed i stand til bedre at konkurrere med alternative medier.

Kommissionen erkender dog, at en nedsættelse til 50 g som foreslået andet steds allerede er et væsentligt skridt. Desuden udgør adresserede reklameforsendelser omkring en tredjedel af de 16% af de befordringspligtige virksomheders indtægter ved postvirksomhed, som grænsen på 50 g åbner for konkurrence. Kommissionen er også klar over, at nogle medlemsstater, der ikke allerede har åbnet dette marked, måske ønsker fortsat at kunne give eneret på adresserede reklameforsendelser under den foreslåede vægtgrænse, i det omfang det er nødvendigt for at sikre, at befordringspligten opfyldes. For at skridtet i 2003 skal være "gradvis og kontrolleret", foreslår Kommissionen derfor ikke i denne fase at åbne den resterende del af markedet for adresserede reklameforsendelser.

Udgående grænseoverskridende post

Kommissionen mener, at tjenester vedrørende udgående grænseoverskridende post, som i praksis er liberaliseret i de fleste medlemsstater, vil give eksisterende og nye postvirksomheder mulighed for at danne partnerskaber med andre virksomheder i udlandet med henblik på levering af grænseoverskridende posttjenester til medlemsstaterne, specielt således at der kan drages fordel af en eventuel markedsåbning for forsendelser over grænsen på 50 g. Kommissionen foreslår derfor at lade en liberalisering af al udgående grænseoverskridende post (der udgør omkring 3% af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter fra postvirksomhed) indgå i den næste fase af markedsåbningen i 2003.

Indgående grænseoverskridende post

Kommissionen har med hensyn til indgående grænseoverskridende post for det første taget højde for, at liberaliseringen af indgående grænseoverskridende post kan være vanskeligere at regulere på grund af problemer med at kontrollere den faktiske oprindelse af forsendelserne, og for det andet for, at den med tiden kan medføre en geografisk omlægning af en del af afsendelsen af indenlandske masseforsendelser (som udgør omkring 30% af den indenlandske post), hvorved virkningerne af den bliver mere uforudsigelig. Dertil kommer, at mængden af indgående grænseoverskridende post i nogle medlemsstater (specielt i Luxembourg, Irland og Grækenland)

ligger over gennemsnittet, og at virkningerne af en sådan åbning derfor i denne fase kan blive uforholdsmæssigt større for de befordringspligtige virksomheder i disse medlemsstater. Kommissionen foreslår derfor ikke, at markedet for indgående grænseoverskridende post åbnes i forbindelse med næste skridt i 2003.

Eksprestjenester

Erfaringerne har vist, at kriteriet vedrørende ekstra fordele kan anfægtes, når det anvendes på grænsen for eksprestjenester uden for eneretsområdet. Kommissionen har haft en række sager, hvor dette punkt voldte problemer. Det har også vist sig, at disse tjenester kun i et begrænset antal tilfælde kan leveres under prisgrænsen. Kommissionen foreslår derfor at fjerne prisgrænsen for eksprestjenester. Virkningen af denne foranstaltning skønnes at være under 1% af de befordringspligtige virksomheders indtægter fra postvirksomhed.

2.4 Forventet virkning af den foreslåede markedsåbning

Disse foranstaltninger under ét vil indebære en videreførelse af markedsåbningsprocessen, således som den er fastlagt i postdirektivet, og en fastholdelse af en stor del af de nuværende indtægter på eneretsområdet. Når den nye grænse på 50 g er indført, og når markedet for udgående grænseoverskridende post og ekspresforsendelser er blevet åbnet helt, vil i gennemsnit i EU 50% af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter fra postvirksomhed fortsat ligge inden for det maksimumområde, som der kan gives eneret på (sammenlignet med 70% i øjeblikket).

Det betyder, at de foreslåede foranstaltninger svarer til en yderligere markedsåbning (målt i indtægter) på 20% sammenlignet med det tidligere direktiv, og at de udgør et fornuftigt, rimeligt og gennemførligt skridt, som vil give alle befordringspligtige virksomheder tilstrækkelig tid (fem år) til at forberede sig på et yderligere større skridt hen imod gennemførelse af det indre marked inden for posttjenester. De vil derfor ikke ud fra de eksisterende økonomiske oplysninger bringe de befordringspligtige virksomheders finansielle ligevægt i fare.

2.5 Behovet for at fortsætte markedsåbningsprocessen

Næste fase i markedsåbningen: 1. januar 2007

Både af hensyn til den langsigtede opfyldelse af befordringspligten og af hensyn til den fortsatte vækst og udvikling i postsektoren som helhed er det vigtigt at fastsætte en tidsplan nu for yderligere skridt i retning af gennemførelse af det indre marked for posttjenester. Et fuldt funktionsdygtigt og konkurrencepræget indre marked inden for posttjenester i EU, hvilket er målet, vil have en virkning på flere områder:

- Det vil skabe den nødvendige dynamik i alle dele af EU for den fortsatte udvikling af moderne og effektive postvæsener gennem innovation og dynamisk indflydelse fra konkurrencen på tjenesterne. Som den seneste

udvikling på markedet allerede viser, kan udsigten til markedsåbning i sig selv være en tilskyndelse til ændring, forudsat at udsigterne er reelle og overbevisende. Det er vigtigt, at samtlige befordringspligtige virksomheder forbereder sig på at tilpasse sig et mere kommercielt og konkurrencepræget miljø.

- Det vil give mulighed for at lade eventuelle restomkostninger ved befordringspligten, som ikke kan dækkes af større service- og prisfleksibilitet, blive dækket af en udligningsfond og/eller et tilladelsessystem, som kan give fuldstændig garanti for, at befordringspligten fortsat bliver opfyldt.
- Det fremmer nye investeringer og udvikling af nye tjenester i sektoren, både foretaget af de eksisterende postvirksomheder og af nye virksomheder på markedet; disse ville ikke finde sted, hvis der ikke var en fast tidsplan.
- Det skaber de bedste betingelser for posttjenesternes samspil med andre tjenester i fremtiden, hvorved postsektoren kan integreres fuldt og helt i informationssamfundet, samtidig med at den bibeholder sin andel af kommunikations- og logistikmarkederne set i bredere perspektiv.
- Det bidrager til at sikre, at postvirksomhederne i de forskellige dele af EU, uanset om de er offentligt eller privat ejet, kan tilbyde deres tjenester under sammenlignelige adgangsbetin gelser, således at virksomheder, der er hjemmehørende i medlemsstater, der har åbnet deres hjemlige postmarked for konkurrence, ikke har den konkurrencemæssige ulempe, at de på disse markeder skal konkurrere med virksomheder fra andre dele af EU, hvis hjemmemarkeder er beskyttet som følge af eneret.
- Det tilskynder de befordringspligtige virksomheder til at forbedre konkurrenceevnen af deres kernetjenester på baggrund af den voksende udfordring fra alternative, ikke-fysiske (dvs. elektroniske) forsendelsesformer.
- Det begrænser risikoen for konkurrenceproblemer, der opstår, fordi den dominerende stilling, de befordringspligtige virksomheder har på grund af deres nationale eneret, udvides til tilstødende markeder såsom finansielle tjenester eller tjenester, hvor fysisk forsendelse kombineres med andre ikke-postale funktioner, f.eks. logistik- og oplagringstjenester eller hybride posttjenester.
- Det opfylder det behov, som virksomheder, der opererer på europæisk plan, har for en enkelt postpartner, der kan levere alle de nødvendige posttjenester.
- Det indebærer, at det indre marked for posttjenester i EU kan gennemføres inden for en rimelig tidsfrist, således at alle borgere og virksomheder har gavn af, at befordringspligten opfyldes på et højt kvalitetsniveau og på sammenlignelige betingelser, uanset hvor i EU de holder til.

Markedsåbningen vil derfor have en positiv effekt på det generelle økonomiske aktivitetsniveau samt bidrage til den økonomiske integration og den sociale samhørighed i EU.

Derfor indeholder dette forslag en bestemmelse om, at der skal finde et yderligere markedsåbningsskridt sted pr. 1. januar 2007. Europa-Parlamentet og Rådet skal senest den 31. december 2005 tage stilling til omfanget af dette yderligere skridt på grundlag af et forslag, som Kommissionen skal have fremsat senest den 31. december 2004 efter en fornyet gennemgang af sektoren. Denne gennemgang skal være koncentreret om, at befordringspligten fortsat skal opfyldes i et konkurrencepræget miljø.

2.6 Forventet virkning af yderligere markedsåbning på de befordringspligtige virksomheders aktiviteter

Hvis man går ud fra, at der ikke finder nogen yderligere lovgivningsmæssige ændringer sted, forventes de befordringspligtige virksomheders hovedpostaktiviteter på det nuværende eneretsområde både mængde- og indtægtsmæssigt at stige med gennemsnitlig 2,2% om året i perioden 2000 til 2007.

Selv om de lovgivningsmæssige ændringer, der finder sted i mellemtiden, skulle indebære en fuldstændig markedsåbning i 2007 og en grænse på 50 g i 2003, forventes det, at der stadig vil være en vækst i de befordringspligtige virksomheders indtægter på 2,3% om året i samme periode.

Dette viser, at der selv med fuld markedsåbning i 2007 vil være en positiv vækst i de befordringspligtige virksomheders aktiviteter. Disse prognoser kan sammenlignes med den generelle vækst på postmarkedet i de sidste 3 år på omkring 3% om året.

2.7 Varig garanti for, at postbefordringspligten opfyldes

Omkostningerne ved at opfylde befordringspligten, dvs. den ekstra byrde ved at levere tjenester på områder, som ikke er kommercielt interessante, skønnes at udgøre i gennemsnit 5% af de befordringspligtige virksomheders indtægter fra postvirksomhed. Det er ikke korrekt at antage, at en væsentlig del af omkostningerne ved at opfylde befordringspligten ikke kan dækkes i en kommerciel sammenhæng. Eventuelle yderligere omkostninger ved at opfylde befordringspligten, som ikke kan dækkes på eneretsområdet, kan dækkes via en udligningsfond.

De befordringspligtige virksomheders økonomiske resultater er blevet væsentligt bedre i de seneste år. Hos samtlige virksomheder undtagen én er der balance mellem udgifter og indtægter, og nogle har endda et stort overskud, der giver dem mulighed for at foretage større opkøb i andre medlemsstater. Denne udvikling vil fortsætte i fremtiden, i takt med at de forbedrer effektiviteten og servicekvaliteten, således som det også er fastlagt i det eksisterende direktiv. Det stadigt voksende marked for posttjenester og de befordringspligtige virksomheders forbedrede økonomiske resultater som følge af produktivitetsgevinster vil dække i hvert fald en væsentlig del af udgifterne ved opfyldelsen af befordringspligten på kommerciel basis.

Det er desuden vigtigt ikke at overse de beforderingspligtige virksomheders fordele på områder såsom erfaring, netværk, stordriftsfordele, knowhow, mærkeimage og kundeloyalitet, som det er vanskeligt for konkurrenter hurtigt at etablere. Specielt udgør et omfattende postnetværk et vigtigt aktiv i konkurrencemæssig henseende, specielt fordi det er vanskeligt at etablere et lignende net, og fordi nye virksomheder på markedet derfor har denne yderligere tærskel, de skal over, for at nå op på større markedsandele.

Den markedsåbningsgrad, der kræves pr. 1. januar 2003, vil stadig gøre det muligt for de medlemsstater, der måtte ønske det, at give deres beforderingspligtige virksomheder eneret på et ret stort område, der kan kompensere for eventuelle omkostninger, de måtte have ved at skulle opfylde beforderingspligten i et omfang, der ikke er kommercielt rentabelt, hvorved de kan forberede sig på yderligere markedsåbning.

Erfaringerne i de medlemsstater, som allerede er gået videre med etableringen af et brevmarked på konkurrencevilkår, viser, at et moderne og effektivt postvæsen i sig selv kan opfylde beforderingspligten på et niveau som krævet i postdirektivet i et konkurrencepræget miljø, når de udnytter de fordele, som beforderingspligtnetværket og deres markante indenlandske profil udgør. Der er heller ikke nogen dokumentation for, at en væsentlig åbning af markedet vil bringe postdirektivets krav om "overkommelige priser" i fare. Ensartede takster i nogle tilfælde kan let ændres til en "ensartet takststruktur", hvor der tages hensyn til forskellige brugerkategorier, således som det almindeligvis allerede er tilfældet i forbindelse med forretningskunder.

Under alle omstændigheder er medlemsstaterne i henhold til det nuværende postdirektiv forpligtet til at indrette deres takster sådan, at de i højere grad afspejler omkostningerne, hvilket er et af de grundlæggende krav i direktivet. Erfaringerne fra Sverige (hvis postmarked blev åbnet helt for konkurrence i 1994) og Spanien (som længe har haft liberaliseret lokalpost) viser, at den ensartede takst for private kunder hidtil ikke er blevet afskaffet af de beforderingspligtige virksomheder på trods af fuld eller stor markedsåbning. En strengt ensartet takst for alle kunder indgår ikke som et obligatorisk led i postdirektivet, og dette forslag afspejler dette. Det skal understreges, at størstedelen af postindtægterne på postområdet kommer fra forretningskunder, som får store rabatter.

Samtlige beforderingspligtige virksomheder i EU på nær én indgik for nylig en aftale om betaling for ekspedition af grænseoverskridende post, som Kommissionen i henhold til traktatens artikel 86, stk. 3, undtog fra konkurrencebestemmelserne. Virkningen heraf har været eller vil være, at der i visse tilfælde ikke som hidtil anvendes samme takst for både indenlandsk og grænseoverskridende post i EU. På denne måde anvender en række virksomheder det princip, at de indretter taksterne efter omkostningerne inden for det indre marked. Det ville derfor ikke være logisk at følge et anderledes princip på det indenlandske eneretsområde.

Medlemsstaterne behøver heller ikke nødvendigvis anvende de strengeste begrænsninger for beforderingspligten. Der kan anvendes en lavere og

billigere grænse, forudsat at den er på højde med eller over det aftalte garanterede serviceniveau som fastlagt i postdirektivet. En medlemsstat kan f.eks. nu have en højere vægtgrænse i forbindelse med befordringspligten end det krævede minimum eller mere end én omdeling om dagen.

Postkunderne (både forbrugere og virksomheder) ønsker i stigende grad mere pålidelige grundlæggende tjenester eller mere skræddersyede tjenester, der indebærer ekstra fordele, og som bedre opfylder deres behov. En videreudvikling af sådanne tjenester, f.eks. sporing af brevforsendelser eller sikkerhed for, at forsendelserne når frem på en bestemt dag eller på et bestemt tidspunkt, vil føre til, at de befordringspligtige virksomheders postmængder og indtægter stiger, og vil kunne dække en del af de yderligere omkostninger, der opstår, fordi befordringspligten skal opfyldes.

Postdirektivet åbner allerede for alternative muligheder til at sikre, at befordringspligten opfyldes. Disse alternative metoder er konkurrencemæssigt mindre begrænsende end et eneretsområde og vil fortsat være til rådighed i de tilfælde, hvor de er fuldt ud begrundede. Specielt har medlemsstaterne som nævnt mulighed for at oprette en udligningsfond, hvis de finder, at befordringspligten udgør en uretfærdig finansiel byrde for deres befordringspligtige virksomhed(er), eller de kan gøre godkendelser af postvirksomheder betinget af, at befordringspligten opfyldes. I sidste ende er netop medlemsstaternes mulighed for at kunne benytte sig af en udligningsfond i relation til befordringspligten, som andre virksomheder, der har fået tilladelse, kan blive anmodet om at bidrage til, en afgørende garanti for, at befordringspligten fortsat vil blive opfyldt, uanset hvad der måtte ske med de befordringspligtige virksomheders markedsandele.

For at udligningsfondene eller tilladelsesforpligtelserne ikke skal vanskeliggøre eller endog forhindre konkurrenters indtrængen på markedet, indeholder dette forslag en bestemmelse, i henhold til hvilken Kommissionen skal undersøge de tidligere omkostninger, som bidragene til allerede eksisterende eller foreslåede udligningsfonde er baseret på, og beslutte, om de kan godkendes eller eventuelt skal ændres.

Den tidsramme for den videre markedsåbning, der er fastsat i dette forslag, giver medlemsstaterne rigelig tid til at foretage de nødvendige ændringer både driftsmæssigt og lovgivningsmæssigt, således at de befordringspligtige virksomheders finansielle overlevelsessevne sikres på lang sigt gennem den forbedrede konkurrenceevne.

2.8 Arbejdsmarkedsmæssige og beskæftigelsesmæssige spørgsmål

De befordringspligtige virksomheder beskæftiger i øjeblikket 1,3 mio. arbejdstagere, og yderligere omkring 400 000 er beskæftiget i private postvirksomheder.

Det forventes, at det gradvise fald i den generelle beskæftigelse i sektoren i de senere år vil fortsætte i perioden indtil 2007 som følge af effektivitetsforbedringer, der opvejer virkningen af væksten i markedet. Det skønnes, at beskæftigelsen i sektoren som helhed vil falde med omkring 8,4%

mellem 1997 og 2007 uafhængigt af en eventuel yderligere åbning af markedet.

Blandt de fem ændringsfremmende faktorer (efterspørgsel, elektroniske erstatningstjenester, organisationsmæssige ændringer, automatisering/nye teknologier og liberalisering) vil indførelsen af konkurrence sandsynligvis have mindre indflydelse på beskæftigelsen end de øvrige faktorer. gevinsten ved modernisering i relation til fastholdelse af beskæftigelsesniveauet skal sammenlignes med omkostningerne ved kun at gøre lidt eller ingenting, og det ville være fortsat stagnation og i sidste ende uigenkaldelig tilbagegang.

Dette skyldes dels, at de andre ændringsfremmende faktorer i sektoren, allerede har spillet en vigtig rolle ved strukturomlægningen i postsektoren og fortsat vil gøre det, uanset om der finder en yderligere markedsåbning sted eller ej.

Når man ser på de seneste begivenheder hos befordringspligtige virksomheder som f.eks. TNT Post group og Deutsche Post AG, som begge har foretaget en kraftig strukturomlægning og modernisering i de seneste år, fremgår det, at der i første tilfælde var en stigning i beskæftigelsen, og at der i det andet tilfælde på trods af et fald i beskæftigelsen ikke var nogen, der blev tvunget til at forlade deres job.

Den tidsplan, der i dette forslag fastsættes for den gradvise markedsåbning, hvor der først sker en kontrolleret og moderat markedsåbning pr. 1. januar 2003 og en yderligere markedsåbning i 2007, vil give de befordringspligtige virksomheder den nødvendige yderligere tid til at forberede deres arbejdsstyrke på det nye konkurrenceprægede miljø, herunder til at iværksætte omfattende programmer til omskoling af personalet og omfordeling af stillinger for at opfylde de fremtidige behov på markedet på de forskellige områder inden for postvirksomhed og tilknyttede aktiviteter, hvor postvirksomhederne arbejder.

Det skal understreges, at hvis der ikke på grund af markedsåbningen finder en yderligere modernisering og strukturomlægning sted i den offentlige sektor, vil der være en alvorlig risiko for et stort, pludseligt og uigenkaldeligt fald i kundernes efterspørgsel efter traditionelle posttjenester, uden at det dog er muligt at sige nøjagtigt hvornår. Efterspørgslen vil flytte sig til andre kommunikationsmidler og vil hovedsagelig vedrøre det voksende reklamemarked, forretningspost og bankkorrespondance. Konsekvenserne af ikke at gøre noget eller af at gøre for lidt nu vil således være, at der skabes grundlag for et hastigere fald i beskæftigelsen inden for traditionelle posttjenester.

På lidt længere og lang sigt kan kun dynamiske, fleksible og omkostningseffektive posttjenester garantere, at sektoren kan overleve og trives, når den kommer til at stå over for de udfordringer, som den teknologiske udvikling indebærer. Denne vedvarende tilpasningsproces, som stimuleres af konkurrencen, vil sikre, at moderne og effektive posttjenester kommer til at deltage fuldt og helt i informationsfundet og skabe nye job, samtidig med at de allerede eksisterende job bibeholdes.

2.9 Relaterede spørgsmål

2.9.1 Medlemsstaterne får mulighed for at åbne deres markeder hurtigere

Det skal bemærkes, at den tidsplan for markedsåbningen, som er indeholdt i dette forslag, er den maksimale tidsramme, medlemsstaterne har til at åbne deres postmarkeder som reaktion på den voksende konkurrence fra alternative kommunikationsmåder. Det fremgår klart af postdirektivet (specielt artikel 26, stk. 1) og af traktaten selv, at medlemsstaterne kan åbne deres postmarkeder mere og hurtigere, end der kræves i EU-bestemmelserne, hvilket også allerede er sket i mange medlemsstater. Tidsplanen i dette forslag skal derfor forstås sådan, at der gives de lande, som ønsker mere tid til tilpasningen, den videst mulige tidsramme, inden for hvilken markedsåbningen skal finde sted.

2.9.2 Særtjenester

I de seneste år er der fremkommet forskellige særtjenester, som adskiller sig fra de basale posttjenester, og som tjener særlige kundebehov (f.eks. ekspresttjenester eller andre særtjenester, der giver ekstra fordele, som de traditionelle posttjenester ikke giver). Sådanne tjenester tilbydes i visse tilfælde til lave priser, fordi de er meget målrettede og meget specialiserede. Disse eksempler viser, at en bestemt tjenestes enhedspris ikke længere nødvendigvis er en god indikator for, om denne tjeneste indebærer ekstra fordele.

Særtjenester, dvs. enhver tjeneste, som er helt anderledes end standardbrevposttjenester, og som opfylder særlige kundebehov og giver ekstra fordele, som standardposttjenesterne ikke giver, kan ikke henregnes til befordringspligtområdet, og der kan derfor ikke gives eneret herpå i henhold til det nuværende direktiv, uanset pris- og vægtgrænserne. I overensstemmelse med markedsudviklingen er det derfor ønskeligt at skærpe denne sondring ved at indføre en definition på sådanne særtjenester (ikke konventionelle tjenester) i det nye direktiv, herunder ekspresttjenester. Der foreslås derfor en ændring af direktivets artikel 2, som afspejles i den foreslåede nye formulering af artikel 7 i direktivet.

2.9.3 Udligningsfond

Postdirektivet giver medlemsstaterne mulighed for at oprette en udligningsfond, hvis de finder, at befordringspligten i henhold til artikel 3 udgør en urimelig økonomisk byrde for de befordringspligtige virksomheder. Da en sådan fond eller eventuelle andre statslige ressourcer til dette formål kan indeholde elementer af statsstøtte, indeholder dette direktiv en betragtning, hvor der mindes om notifikationskravene vedrørende en sådan støtte i henhold til traktatens artikel 87, stk. 1, og artikel 88, stk. 3.

2.9.4 *Specialtakster*

I betragtning af de specialtakster, som de beforderingspligtige virksomheder giver mange storkunder, forretningskunder og mellemed ud fra de omkostninger, der er sparet, og da der på dette område har været en række klager over nogle beforderingspligtige virksomheder, er der et behov for at gøre det klart, at principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering altid skal overholdes ved anvendelsen af disse specialtakster og vilkår i forbindelse hermed. Disse principper skal selvfølgelig også gælde andre af de beforderingspligtige virksomheders tjenester, som har sådanne takster. Direktivet indeholder derfor et udtrykkeligt krav om, at principperne skal overholdes. Det kræves også, at specialtakster også skal gælde indenlandske kunder, som sender post på lignende betingelser.

2.9.5 *Krydssubsidiering*

Efterhånden som de beforderingspligtige virksomheder bevæger sig videre ind på konkurrenceprægede aktivitetsområder, specielt gennem opkøb og partnerskaber, og eneretsområdet begrænses og da der yderligere har været klager over visse beforderingspligtige virksomheder i de seneste år, er det nødvendigt at fastholde en skarp adskillelse mellem regnskaberne for tjenester inden for og uden for eneretsområdet og at finde frem til ekstraomkostningerne ved at opfylde beforderingspligten.

Beforderingspligtige virksomheder skal sørge for omkostningsdækning på de posttjenesteområder, hvor der er konkurrence, og krydssubsidiering fra eneretsområdet til tjenester på området med konkurrence, der ligger uden for beforderingspligtområdet, er forbudt. Krydssubsidiering til beforderingspligtigtjenester på området med konkurrence, må kun finde sted i det omfang, det er nødvendigt for at dække ekstraomkostningerne ved at opfylde beforderingspligten. En sådan bestemmelse i direktivet, som i øvrigt er i overensstemmelse med Kommissionens ovennævnte meddelelse om anvendelse af konkurrencereglerne på postsektoren, kan bidrage til i fremtiden at fjerne konkurrenceproblemer af den art, der er kommet frem i flere klager til Kommissionen i den seneste tid. Kommissionen foreslår derfor, at der foretages en ændring af direktivets artikel 2, og at de nationale postforvaltningsmyndigheder skal indføre regler herom og underrette Kommissionen om foranstaltningerne.

2.9.6 *Procedurer for klager fra kunder*

Forslaget indeholder i den ændrede artikel 19 en bestemmelse om, at procedurerne for klager fra brugere af posttjenester på beforderingspligtområdet også skal gælde brugere af posttjenester uden for beforderingspligtområdet.

2.9.7 *Postdirektivets gyldighed ophører, hvis der ikke træffes beslutning om næste skridt i markedsåbningen*

I henhold til artikel 27 i dette forslag ophører postdirektivets gyldighed den 31. december 2006, hvis der ikke træffes beslutning om det modsatte i

overensstemmelse med proceduren i den ændrede artikel 7. På baggrund heraf bør de eksisterende bestemmelserne i det nuværende postdirektiv ajourføres.

2.9.8 *Gennemgang af og rapportering om gennemførelsen af postdirektivet i 2000*

I henhold til artikel 23 i postdirektivet skal Kommissionen senest den 31. december 2000 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan det oprindelige direktiv er blevet anvendt, bl.a. med relevante oplysninger om udviklingen i sektoren, specielt i relation til de økonomiske, sociale, beskæftigelsesmæssige og teknologiske aspekter, samt om posttjenesternes kvalitet. Denne gennemgang af direktivet vil give mulighed for at vurdere erfaringerne med den praktiske anvendelse af postdirektivet i dets nuværende form og for at tage de yderligere lovgivningsmæssige spørgsmål op, som det er nødvendigt at behandle på EU-plan, for at det kan sikres, at det indre marked fungerer effektivt.

3. **RESUMÉ AF FORSLAGET**

Artikel 1 ændrer postdirektivet på følgende punkter:

- a) Artikel 2 ændres, så den også kommer til at omfatte en definition af særtjenester, som ikke er en del af basisposttjenesteområdet, og som derfor ligger uden for det område, der kan gives eneret på.
- b) Artikel 7 erstattes af en ny artikel, som fastsætter de nye vægt- og prisgrænser og de tjenester, hvor de fortsat kan anvendes, og i henhold til hvilken den yderligere markedsåbning skal finde sted i to faser som følger:
  - i) Pr. 1. januar 2003 nedsættes de maksimale pris- og vægtgrænser for posttjenester, som medlemsstaterne kan give deres befordringspligtige virksomheder eneret på, fra deres nuværende niveau (i praksis 5 gange taksten for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori og 350 g) til to og en halv gange standardtaksten og 50 g for almindelige forsendelser og adresserede reklameforsendelser, og den afskaffes fuldstændig for al udgående grænseoverskridende post og alle ekspres-tjenester.
  - ii) Senest den 31. december 2005 træffer Europa-Parlamentet og Rådet beslutning om et yderligere skridt hen imod åbning af postmarkedet pr. 1. januar 2007 på grundlag af et forslag, som Kommissionen skal forelægge inden udgangen af 2004 efter en fornyet gennemgang af sektoren, hvor der hovedsagelig skal fokuseres på at bibeholde opfyldelsen af befordringspligten i et konkurrencepræget miljø. Hvis der ikke inden da er truffet en sådan beslutning, ophører det ændrede postdirektivs gyldighed pr. 31. december 2006.

- c) Artikel 9 ændres, ved at der tilføjes et nyt stykke 6, i henhold til hvilket befordringspligtige virksomheder, hvis de anvender specialtakster, f.eks. for erhvervstjenester, storkunder eller virksomheder, der samler post fra forskellige kunder, skal anvende principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering både med hensyn til takster og dertil knyttede betingelser. Ændringen indebærer også, at der i taksterne skal tages hensyn til de sparede omkostninger, og at de set i sammenhæng med de dertil knyttede betingelser også skal gælde de befordringspligtige virksomheders egne tilsvarende tjenester. Endelig indeholder det nye stykke en bestemmelse om, at sådanne specialtakster også skal gælde privatkunder, som sender post under lignende betingelser.
- d) Artikel 12 ændres, idet der indsættes et led, i henhold til hvilket de nationale postforvaltningsmyndigheder skal vedtage bestemmelser, der skal sikre, at de befordringspligtige virksomheder på befordringspligtområdet ikke krydssubsidierer fra eneretsområdet til det område, som der ikke er eneret på, medmindre en sådan krydssubsidiering dokumenteres at være strengt nødvendig for at opfylde en særlig befordringspligt, som er pålagt på området med konkurrence. Ifølge artiklen skal disse bestemmelser meddeles Kommissionen.
- e) I artikel 19 indsættes der i stk. 1 et punktum, i henhold til hvilket de klageprocedurer, der skal findes, også skal gælde brugere af posttjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten.

Artikel 2 indeholder standardbestemmelser om gennemførelse af direktivet i medlemsstaternes nationale lovgivning. Denne gennemførelse skal have fundet sted senest den 1. januar 2003.

Artikel 3 indeholder en bestemmelse om, hvornår direktivet træder i kraft.

Artikel 4 er en bestemmelse om, at direktivet er rettet til medlemsstaterne.

Forslag til

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV

om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55, og

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget³,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁴, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Rådet erklærede i sin resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester⁵, at et af de vigtigste mål for Fællesskabets postpolitik er at forene en gradvis og kontrolleret åbning af postmarkedet og en varig garanti for opfyldelse af befordringspligten.
- (2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet⁶ er der fastlagt en lovgivningsmæssig ramme for postsektoren på fællesskabsplan, herunder foranstaltninger der skal sikre, at befordringspligten opfyldes, maksimumgrænser for de posttjenester, som medlemsstaterne kan give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på med henblik på at opfylde befordringspligten, og en tidsplan for beslutningerne om yderligere åbning af markedet med det formål at skabe et indre marked for posttjenester.
- (3) I traktatens artikel 16 understreges den plads, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse indtager i Unionens fælles værdinormer, og den rolle, som de spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed. I samme artikel hedder det også, at der skal sørges for, at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver.

---

¹ EFT

² EFT

³ EFT

⁴ EFT

⁵ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

⁶ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

- (4) I Europa-Parlamentets beslutning af 14. januar 1999 om posttjenester⁷ og i beslutning af 18. februar 2000 ligeledes om posttjenester⁸ understreges posttjenesternes økonomiske og sociale betydning og behovet for at fastholde et højt kvalitetsniveau for tjenester, der er omfattet af befordringspligten.
- (5) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 nævnes to områder inden for posttjenester, hvor der kræves en indsats fra Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive beføjelser. For det første skal der inden udgangen af 2000 fastlægges en strategi for fjernelse af hindringer for tjenesteydelser, dvs. posttjenester. For det andet skal der sættes mere skub i liberaliseringen på områder som posttjenester. Målet er, at det indre marked kommer til at fungere fuldt ud på posttjenesteområdet.
- (6) Kommissionen har foretaget en grundig gennemgang af Fællesskabets postsektor og har i den forbindelse også iværksat undersøgelser af den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling i sektoren samt foretaget omfattende høringer af de berørte parter.
- (7) Fællesskabets postsektor kræver en moderne lovgivningsmæssig ramme, som har til formål at fremme det indre marked for posttjenester, således at sektoren kan konkurrere med alternative kommunikationsformer og opfylde brugernes ændrede og voksende behov.
- (8) Det høje effektivitetsniveau, som den fri udveksling af tjenesteydelser på dette område medfører, gør det muligt at nå det grundlæggende mål, nemlig at sikre en bæredygtig opfyldelse af befordringspligten på et ensartet grundlag i hele Fællesskabet i overensstemmelse med de kvalitetskrav, der er fastsat i direktiv 97/67/EF.
- (9) De konkurrencemæssige fordele, som befordringspligtige virksomheder, som er effektive og fleksible over for kundernes efterspørgsel, har, kan være med til at opveje eventuelle yderligere omkostninger, som skyldes befordringspligten, og som ikke kan dækkes kommercielt.
- (10) Erfaringerne har vist, at anvendelsen af prisgrænsen som det eneste middel til at fastsætte den ekstra fordel, som ekspresttjenester giver, ikke længere er praktisk, da der nu findes ekspresttjenester, der indebærer en ekstra fordel, og som ligger under prisgrænsen.
- (11) Der bør derfor defineres en kategori omfattende "særtjenester", som opfylder særlige kundebehov; denne kategori bør omfatte alle tjenester med de krævede ekstra fordele; der bør ikke kunne gives eneret på disse tjenester, uanset sådanne forsendelsers vægt eller pris; i den forbindelse falder post ikke uden for eneretsområdet blot ved at blive sendt elektronisk med henblik på udprintning et andet sted.
- (12) Den forventede stigning i efterspørgslen i postsektoren som helhed på mellemlang sigt vil bidrage til at opveje det tab af markedsandele, som de

---

⁷ EFT C 104 af 14.4.1999, s. 134.

⁸ B5-0116/2000, endnu ikke offentliggjort i EFT.

befordringspligtige virksomheder kan komme ud for som følge af en yderligere markedsåbning, hvilket er en ekstra garanti for, at befordringspligten vil blive opfyldt.

- (13) Blandt de faktorer, der påvirker beskæftigelsen inden for postsektoren, er den teknologiske udvikling og markedets krav om effektivitetsgevinster de vigtigste. Markedsåbningen spiller en mindre fremtrædende rolle. Markedsåbningen vil bidrage til at gøre postmarkederne større generelt. Eventuelle nedskæringer i personalet hos de befordringspligtige virksomheder som følge af sådanne foranstaltninger (eller forventningen om dem) vil sandsynligvis blive opvejet af den deraf følgende vækst i beskæftigelsen blandt private virksomheder og nye virksomheder på markedet.
- (14) Der bør på fællesskabsplan fastlægges en tidsplan for en gradvis og kontrolleret åbning af brevpostmarkedet, som giver alle de befordringspligtige virksomheder tilstrækkelig tid til at indføre de yderligere moderniserings- og struktur-omlægningsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre deres overlevelse på lang sigt på de nye markedsbetingelser. Medlemsstaterne skal også have tilstrækkelig tid til at tilpasse deres lovgivning til et mere åbent miljø. Den yderligere markedsåbning bør derfor ske skridt for skridt, hvor der i første omgang sker en væsentlig, men kontrolleret åbning af markedet, hvorefter der på grundlag af en fornyet gennemgang af markedet skal fremsættes forslag om et yderligere skridt.
- (15) Det bør sikres, at den næste fase i markedsåbningen er af omfattende karakter og samtidig opnåelig i praksis for medlemsstaterne.
- (16) En generel nedsættelse af vægtgrænsen for de tjenester, som de befordringspligtige virksomheder kan få eneret på, til 50 g kombineret med en fuldstændig åbning af markedet for udgående grænseoverskridende post og eksprestjenester udgør en relativt simpel og kontrolleret næste fase, som ikke desto mindre er væsentlig.
- (17) Almindelige brevforsendelser på mellem 50 g og 350 g udgør i gennemsnit inden for Fællesskabet omkring 16% af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter ved postvirksomhed. Udgående grænseoverskridende post og eksprestjenester under prisgrænsen udgør i gennemsnit inden for Fællesskabet yderligere omkring 4% af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter ved postvirksomhed.
- (18) En prisgrænse for de tjenester, som der kan gives eneret på, på to og en halv gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori er passende i kombination med en vægtgrænse på 50 g, når en sådan finder anvendelse.
- (19) En vægtgrænse på 50 g for almindelige indenlandske brevforsendelser er praktisk, da den ikke indebærer en risiko for, at den vil blive omgået ved en kunstig stigning i de enkelte brevforsendelsers vægt, da de fleste brevfor-sendelser vejer under 20 g.
- (20) Adresserede reklameforsendelser udgør allerede i de fleste medlemsstater et dynamisk og voksende marked med store udsigter for vækst, mens der i de

resterende medlemsstater er et betydeligt vækstpotentiale. Markedet for adresserede reklameforsendelser er allerede i vidt omfang åbent for konkurrence i seks medlemsstater. Den bedre servicefleksibilitet og prisfastsættelse som følge af konkurrencen vil stille adresserede reklameforsendelser bedre i forhold til alternative kommunikationsmedier. Dette vil til gengæld sandsynligvis medføre nye former for forsendelser som en yderligere følgevirkning og styrke postsektorens position som helhed. I det omfang det er nødvendigt for at sikre, at beforderingspligten opfyldes, bør det fastsættes, at der stadig kan gives eneret på adresserede reklameforsendelser inden for ovennævnte vægt- og prisgrænse på 50 g og to en halv gange den offentlige takst for en brevfor sendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori.

- (21) Udgående grænseoverskridende post er allerede de facto åben for konkurrence i de fleste medlemsstater. Det er ikke nødvendigt at give eneret herpå for at sikre, at beforderingspligten opfyldes, da den i gennemsnit kun udgør 3% af de samlede indtægter ved postvirksomhed. Hvis dette marked åbnes de jure, får de forskellige postvirksomheder mulighed for at indsamle, sortere og transportere al udgående grænseoverskridende post og levere den i medlemsstaterne, men kun i det omfang lovgivningen i den enkelte medlemsstat tillader dette.
- (22) Hvis indgående grænseoverskridende post åbnes for konkurrence, bliver det muligt at omgå grænsen på 50 g ved at sende en del af de indenlandske masseforsendelser et andet sted fra, hvorved virkningerne bliver uforudsigelige. Angivelse af brevfor sendelsernes oprindelse kan indebære yderligere vanskeligheder med håndhævelsen. En vægtgrænse på 50 g for almindelige indgående grænseoverskridende brevfor sendelser og adresserede reklamefor sendelser ligesom for almindelige indenlandske brevfor sendelser er praktisk, da den ikke indebærer en risiko for omgåelse enten på denne måde eller gennem en kunstig stigning i de enkelte forsendelsers vægt.
- (23) Det er vigtigt nu at fastsætte en tidsplan med henblik på et yderligere skridt hen imod gennemførelse af det indre marked for posttjenester, både af hensyn til opfyldelsen af beforderingspligten på lang sigt og af hensyn til den fortsatte udvikling af moderne og effektive postvæsen.
- (24) Der bør fastsættes en yderligere periode, inden for hvilken medlemsstaterne fortsat kan give deres beforderingspligtige virksomhed(er) eneret på visse posttjenester. Denne yderligere periode vil give de beforderingspligtige virksomheder mulighed for at afslutte processen med at tilpasse deres aktiviteter og menneskelige ressourcer til den øgede konkurrence, uden at deres finansielle balance forrykkes, og dermed uden at opfyldelsen af beforderingspligten bringes i fare.
- (25) Der bør defineres nye vægt- og prisgrænser, og det bør fastsættes hvilke tjenester, de kan anvendes på, ligesom det bør bestemmes, at der skal foretages en fornyet gennemgang og træffes beslutning om yderligere markedsåbning.
- (26) Foranstaltninger vedtaget af en medlemsstat, herunder etablering af en udligningsfond, ændringer i en sådan fonds virksomhed eller udbetalinger fra en sådan fond, kan indebære støtte ydet af en medlemsstat eller gennem andre statslige ressourcer i en hvilken som helst form som efter EF-traktatens

artikel 87, stk. 1, som på forhånd skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med EF-traktatens artikel 88, stk. 3.

- (27) Muligheden for at give tilladelser til konkurrenter på befordringspligtområdet kan kombineres med et krav om, at disse skal levere befordringspligtjenester.
- (28) Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder bør kombinere indførelsen af sådanne tilladelser med krav om, at forbrugerne skal have gennemsigtige, enkle og billige procedurer til rådighed i forbindelse med klager, uanset om disse vedrører de(n) befordringspligtige virksomhed(er)s tjenester eller tjenester leveret af virksomheder, der er indehavere af tilladelser, herunder indehavere af individuelle tilladelser. Disse procedurer bør desuden kunne gøres gældende af brugere af alle posttjenester, uanset om der er tale om befordringspligtjenester eller ej.
- (29) De befordringspligtige virksomheder leverer normalt tjenester, f.eks. til erhvervskunder, til firmaer, der indsamler post hos forskellige kunder, og til massepostafsendere, hvilket giver dem mulighed for at gå ind i postkæden i forskellige led og på forskellige betingelser i sammenligning med standardbrevtjenester. De befordringspligtige virksomheder bør i så fald overholde principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både over for forskellige kunder og i forholdet mellem kunder og deres egne ligestillede tjenester. Det er også nødvendigt, at disse tjenester er til rådighed for privatkunder, som sender post på lignende betingelser, idet der ikke må ske diskriminering ved levering af tjenester.
- (30) På baggrund af de klager, som der har været over visse befordringspligtige virksomheder i de seneste år, bør det fastsættes, at medlemsstaterne vedtager bestemmelser, der skal sikre, at de befordringspligtige virksomheder ikke krydssubsidierer tjenester uden for eneretsområdet med indtægter fra tjenester på eneretsområdet, undtagen i det omfang det kan påvises, at det er strengt nødvendigt for at opfylde særlige befordringsforpligtelser. Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder bør derfor vedtage bestemmelser herom og meddele Kommissionen disse bestemmelser.
- (31) I betragtning af ændringerne bør datoen for udløbet af anvendelsesperioden for direktiv 97/67/EF udskydes til den 31. december 2006.
- (32) Direktiv 97/67/EF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte.
- (33) Dette direktiv berører ikke traktatens bestemmelser om konkurrence og fri udveksling af tjenesteydelser, således som der specielt er gjort rede for i Kommissionens meddelelse om anvendelse af konkurrencereglerne på postsektoren og på vurderingen af visse statslige foranstaltninger i relation til posttjenester⁹ -

---

⁹ EFT C 39 af 6.2.1998, s. 2.

VEDTAGET DETTE DIREKTIV:

Artikel 1

I direktiv 97/67/EF foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 indsættes som nr. 20):

"20) *Særtjenester*: tjenester, som klart adskiller sig fra beforderings-pligtjenester, som opfylder særlige kundekrav, og som giver visse ekstra fordele, som standardbrevtjenesterne ikke giver. Ekstra fordele er for eksempel levering efter aftale, mulighed for at ændre bestemmelsessted eller modtager under selve befordringen eller hvis levering på det første bestemmelsessted ikke kan lade sig gøre, sporing, garanteret leveringstid, mere end et afleveringsforsøg, levering i henhold til den af kunden angivne prioritering eller rækkefølge.

Afhentning hos afsenderen uden disse ekstra fordele er ikke en særtjeneste.

Elektronisk forsendelse til virksomheden og/eller elektronisk modtagelse i virksomheden med henblik på sortering, printning og/eller behandling af post betragtes ikke som en ekstra fordel efter nr. 1).

Eksprespost er en særtjeneste, der ud over hurtigere og mere pålidelig indsamling, befordring og levering er kendetegnet ved, at den giver nogle af eller samtlige følgende ekstra fordele: afhentning på afsenderens adresse, aflevering til modtageren selv eller dennes befuldmægtigede repræsentant; garanteret levering senest en bestemt dag, mulighed for at ændre bestemmelsessted eller modtager under selve befordringen, levering af modtagelseskvittering til afsenderen, sporing, personaliseret kundebehandling og tilbud om en række tjenester i overensstemmelse med behovene."

2) Artikel 7 affattes således:

"Artikel 7

1. I det omfang det er nødvendigt for at opfylde beforderingspligten, kan medlemsstaterne fortsat give de(n) beforderingspligtige virksomhed(er) eneret på visse standardposttjenester. Disse tjenester omfatter kun indsamling, sortering, transport og omdeling af almindelige indenlandske brevfor-sendelser og indgående grænseoverskridende brevfor-sendelser inden for begge følgende vægt- og prisgrænser. Vægtgrænsen er 50 g. Denne vægtgrænse gælder ikke, hvis prisen er lig med eller over to og en halv gange den offentlige takst for en brevfor-sendelse på første vægtsats i den hurtigste kategori.

I tilfælde af gratis postbefordring for blinde og svagtseende kan der tillades undtagelser fra vægt- og prisbetingelserne.

I det omfang det er nødvendigt for at opfylde beforderingspligten, kan der fortsat gives eneret på adresserede reklamefor-sendelser inden for de i første afsnit nævnte pris- og vægtgrænser.

2. Der kan ikke gives eneret på udgående grænseoverskridende brev-forsendelser, dokumentudveksling og særtjenester, herunder eksprespost.

I forbindelse med særtjenester er det ikke nok at sende post elektronisk blot med henblik på udprintning et andet sted for at undgå eneretten på indgående grænseoverskridende post.

3. Som et yderligere skridt hen imod gennemførelsen af det indre marked for posttjenester, træffer Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. december 2005 afgørelse om fra den 1. januar 2007 at åbne postmarkedet yderligere.

Forslag med henblik herpå forelægges af Kommissionen inden den 31. december 2004 efter en fornyet gennemgang af sektoren, som skal være koncentreret om behovet for at sikre, at befordringspligten opfyldes på en rationel måde i et konkurrencepræget markedsmiljø.

På Kommissionens anmodning giver medlemsstaterne alle oplysninger, der er nødvendige for at gennemføre denne fornyede gennemgang."

- 3) I artikel 9 indsættes som stk. 6:

- "6. Hvis befordringspligtige virksomheder anvender særlige takster, f.eks. for tjenester for erhvervslivet, afsendere af masseforsendelser eller for virksomheder, der indsamler post fra forskellige kunder, skal de anvende principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både med hensyn til takster og de dertil knyttede betingelser. Der skal ved taksterne tages hensyn til de omkostninger, der spares i forhold til standardtjenester, der omfatter samtlige ydelser i forbindelse med indsamling, befordring, sortering og levering af enkelte forsendelser, og de skal sammen med de dertil knyttede betingelser gælde ens over for forskellige kunder og i forholdet mellem kunder og de befordringspligtige virksomheders ligestillede tjenesteelementer.

Sådanne takster skal også gælde privatkunder, der sender post på lignende betingelser."

- 4) I artikel 12 indsættes som sidste led:

"- krydssubsidiering af befordringspligtigtjenester uden for eneretsområdet med indtægter fra tjenester på eneretsområdet er forbudt, undtagen i det omfang det godtgøres, at det er strengt nødvendigt for at opfylde særlige befordringspligter på området med konkurrence; medlemsstaternes forvaltnings-myndigheder indfører bestemmelser herom og underretter Kommissionen om disse foranstaltninger."

- 5) I artikel 19, stk. 1, indsættes som andet punktum:

"Medlemsstaterne skal sikre, at dette princip bør også anvendes på brugere af posttjenester, der ikke er omfattet af befordringspligten."

- 6) I artikel 27 ændres "31. december 2004" til "31. december 2006".

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den

På Europa-Parlamentets vegne

Formand

På Rådets vegne

Formand

FINANSIERINGSOVERSIGT

1. FORANSTALTNINGENS BETEGNELSE

Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester.

2. BUDGETPOST

Ingen, kun administrative udgifter.

3. RETSGRUNDLAG

EF-traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95.

4. BESKRIVELSE AF FORANSTALTNINGEN

4.1 Foranstaltningens generelle formål

I direktiv 97/67/EF (postdirektivet), der blev vedtaget af Rådet, Parlamentet og Kommissionen den 15. december 1997, blev der i artikel 7 fastsat en tidsplan for en yderligere gradvis og kontrolleret åbning af markedet for posttjenester, især med henblik på grænseoverskridende post og adresserede reklameforsendelser, fra den 1. januar 2003. I henhold til artiklen skal der desuden foretages en fornyet gennemgang af pris- og vægtgrænserne.

I konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon i marts i år nævnes to områder inden for posttjenester, hvor der kræves en indsats fra Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive beføjelser. For det første skal der "inden udgangen af 2000 [udarbejdes] en strategi for fjernelse af hindringer for tjenesteydelser" (herunder posttjenester), og for det andet skal der sættes "mere skub i liberaliseringen på områder som ... posttjenester ...". Målet er at nå frem til et fuldt operationelt indre marked på disse områder.

Markedsudviklingen i de seneste måneder og år har i høj grad understreget det presserende behov for, at der træffes afgørelse om yderligere markedsåbning, idet de beforderingspligtige virksomheders aktiviteter også er begyndt at omfatte markeder med konkurrence gennem opkøb og alliancer, som på grund af den fortsatte monopolstilling har givet anledning til bekymring på markedet. De beforderingspligtige virksomheder er også i gang med en moderniseringsproces, som må støttes ved foranstaltninger, der skal fremme konkurrencen.

Det er nødvendigt med en væsentlig markedsåbning, hvis man skal nå frem til en gennemførelse af det indre marked for posttjenester, jf. konklusionerne fra EU-topmødet i Lissabon. Dette vil forbedre service-, kvalitets- og prisniveauet for postkunderne i hele EU, samtidig med at beforderingspligten stadig vil blive opfyldt, idet det beforderingspligtige virksomheders økonomiske balance ikke forrykkes.

I henhold til forslaget skal markedsåbningen finde sted i to faser. Den første fase, der skal gennemføres pr. 1. januar 2003, omfatter et eneretsområde på 50 g eller to og en halv gange den offentlige takst for en brevforsendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori undtagen a) udgående grænseoverskridende post og b) eksprestjenester, hvor markedet skal åbnes helt. Det betyder, at i gennemsnit 20% af de befordringspligtige virksomheders indtægter ved postvirksomhed åbnes for konkurrence, mens 50% af indtægterne fortsat vil ligge på eneretsområdet (sammenlignet med de nuværende 70%).

Anden fase i forslaget er, at Europa-Parlamentet og Rådet i 2005 på grundlag af et forslag, som Kommissionen skal forelægge i 2004, skal træffe afgørelse om, hvad den følgende fase i markedsåbningen skal være. Dette forslag skal være baseret på en fornyet gennemgang af sektoren, som skal være koncentreret om den fortsatte opfyldelse af befordringspligten i et konkurrencepræget miljø.

Forslaget indeholder desuden en hel række ledsageforanstaltninger, der skal ses på baggrund af markeds- og konkurrenceudviklingen, siden det nuværende direktiv blev vedtaget. Disse foranstaltninger anses for at være en betingelse for, at der kan finde en effektiv og rimelig markedsåbning sted i 2003. Heriblandt kan nævnes en definition af særtjenester, som adskiller sig fra standardkundeforanstaltninger, og som opfylder særlige kundebehov (f.eks. eksprestjenester), *som altid er uden for eneretsområdet*; overvågning af udligningsfondordninger, idet det i henhold til statsstøttere reglerne skal sikres, at sådanne fonde ikke står i et misforhold til omkostningerne ved at opfylde befordringspligten; anvendelse af specialtakster på en ikke-diskriminerende måde, herunder på samtlige af de befordringspligtige virksomheders tjenester, og opretholdelse af strenge regler for krydssubsidiering.

I henhold til forslaget skal hele postdirektivet (i den ændrede form) stadig være gældende efter den 31. december 2004 (hvor det ikke længere ville finde anvendelse, medmindre andet blev besluttet i medfør af artikel 7, stk. 3), nærmere bestemt indtil den 31. december 2006, hvis der ikke senest da er nået enighed om et yderligere forslag.

Ovennævnte forslag vil medføre en mere åben og fleksibel postsektor, som bedre kan opfylde alle brugeres behov og styrke EU økonomisk, samtidig med at en række vigtige samfundsmæssige opgaver løses, først og fremmest opfyldelsen af befordringspligten.

4.2 Foranstaltningens varighed og nærmere bestemmelser for dens fornyelse

1. januar 2001 til 31. december 2006.

5. KLASSIFIKATION AF UDGIFTERNE

6. UDGIFTERNES ART

7. FINANSIELLE VIRKNINGER (i del B)

Ingen.

8. FORHOLDSREGLER MOD SVIG

9. OPLYSNINGER OM COST-EFFECTIVENESS

9.1 Specifikke og kvantificerbare mål, målgruppe

Formålet med direktivforslaget er at få det indre marked for posttjenester i EU til at fungere bedre. Virkningen af markedsåbningen forventes at blive øgede postmængder og indtægter og yderligere servicekvalitetsforbedringer kombineret med innovation og flere skræddersyede tjenester. En sådan udvikling vil befæste postsektorens position over for nye teknologier og gøre det muligt for hovedaktørerne at drage fordel af det potentiale, som ligger i e-handel og tværeuropæiske økonomiske aktiviteter, specielt i forbindelse med storkunder som f.eks. finansielle institutioner, offentlige forsyningselskaber og postordrefirmaer.

9.2 Begrundelse for foranstaltningen

I direktivet er der taget hensyn til, at posttjenester har en meget vigtig samfundsmæssig, regional og beskæftigelsesmæssig dimension. I direktivet anvendes derfor stadig en "gradvis og kontrolleret" strategi for markedsåbningen, og det er koncentreret om de dele af markedet, hvor der er kraftig vækst, eller som allerede i et vist omfang er åbne, således at de befordringspligtige virksomheders tab af markedsandele udlignes af den generelle vækst på markedet. Med direktivet fastlægges der en rute for yderligere fremskridt i retning af at gennemføre det indre marked, idet der dog ikke fastlægges betingelser for arten af det næste skridt. Denne pragmatiske strategi vil gøre det muligt at vurdere erfaringerne ved skridtet i 2003, når de nye forslag skal udarbejdes i 2004 i henhold til direktivforslaget skal Kommissionen også stadig bistås af et udvalg, som obligatorisk skal høres (artikel 21).

9.3 Overvågning og evaluering af foranstaltningen

I henhold til artikel 7 i forslaget til direktiv om yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester skal Kommissionen inden udgangen af 2004 forelægge et nyt forslag efter en fornyet gennemgang af sektoren, som skal være koncentreret om behovet for at sikre, at befordringspligten opfyldes i et konkurrencepræget markedsmiljø. Kommissionen skal aflægge beretning til Parlamentet og Rådet inden udgangen af 2004.

10. UDGIFTER TIL ADMINISTRATION (DEL A I SEKTION III I DET ALMINDELIGE BUDGET)

Den faktiske afsættelse af de nødvendige administrative ressourcer sker ved Kommissionens årlige afgørelse om ressourcefordeling, bl.a. under hensyntagen til antallet af ansatte og de supplerende beløb, der måtte være tildelt af budgetmyndigheden.

10.1 Indvirkningen på antallet af stillinger

Stillingstype		Antal ansatte, der skal tilknyttes forvaltningen af foranstaltningen		Heraf		Varighed
		Faste stillinger	Midlertidige stillinger	Ved anvendelse af eksisterende ressourcer i det pågældende generaldirektorat eller den pågældende tjeneste	Ved anvendelse af yderligere ressourcer	
Tjenestemænd eller midlertidigt ansatte	A	1		1		1.1.2001 til 31.12.2006
	B	0,5		0,5		
	C UNE*	2		2		
Andre ressourcer						
I alt		3,5		3,5		

* UNE: Udstationerede nationale eksperter.

10.2 De supplerende menneskelige ressourcers samlede finansielle virkning

3,5 x 108 000 EUR (omkostning pr. enhed) x 6 år; afsnit A1, A2, A4, A5 og A7.

10.3 Forøgelse af andre driftsudgifter som følge af foranstaltningen

(I tusind EUR)

Budgetpost (nr. og betegnelse)	Beløb		Beregningsmetode
	2005	2006	
A0 – 7031, møder i udvalg, som obligatorisk skal høres	19,5		Højst to møder om året 15 medlemsstater x 650 EUR x 2 = 19 500.
I alt	19,5		

De i ovenstående tabel opførte udgifter under afsnit A-7 vil blive afholdt inden for rammerne af de samlede bevillinger for Generaldirektoratet for Det Indre Marked.

(I tusind EUR)

Budgetpost (nr. og betegnelse)	Beløb		Beregningsmetode
	2005	2006	
A0 – 701 Udgifter til tjenesterejser	9,750	9,750	Besøg af en dags varighed i hver EU-hovedstad = 650 EUR x 15 hovedstæder = 9 750 EUR pr. år. Direktivforslaget vedrører emner, som henhører under forskellige ministerier i hver medlemsstat. Der forventes afholdt mindst ét årligt bilateralt møde med disse ministerier i deres hovedstæder.
I alt	9,750	9,750	

KONSEKVENSANALYSE

FORSLAGETS KONSEKVENSER FOR VIRKSOMHEDERNE, herunder især små og mellemstore virksomheder

Forslagets titel: Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester.

Referencenummer (fortegnelsen): 99004

Forslaget

1. Behovet for en EF-lovgivning på området

Forslaget indebærer en ændring af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet (postdirektivet). I henhold til artikel 7 i dette direktiv skal der nemlig fastsættes en tidsplan og minimumskrav for den yderligere gradvise og kontrollerede åbning af EU's postmarkeder, nærmere bestemt således, at der foretages et første skridt i 2003, og fastlægges en tidsplan for det efterfølgende skridt i 2007.

Det er nødvendigt at koordinere markedsåbningsprocessen på EU-plan for at nå frem til et helt gennemført indre marked for posttjenester, for at give virksomheder, hvis postaktiviteter ofte udgør en væsentlig del af deres erhvervsaktivitet, adgang til posttjenester af god kvalitet på ensartede vilkår i hele EU (specielt når de sælger varer og tjenester på tværs af grænserne i EU), for at sikre lige muligheder for alle postvirksomheder i EU og for at bidrage til den sociale og økonomiske samhørighed ved at garantere alle borgere, at befordringspligten vil blive opfyldt på ensartede vilkår, uanset hvor de bor.

Konsekvenser for virksomhederne

2. Hvem berøres af forslaget?

Alle postkunder, specielt erhvervs kunder, vil blive berørt af markedsåbningsforanstaltningerne i dette forslag, idet de vil få adgang til mere konkurrencedygtige tjenester og en større række posttjenesteudbydere.

Både de eksisterende og nye postvirksomheder, herunder små og mellemstore virksomheder, vil desuden få bedre muligheder for at udvikle deres tjenester eller for at komme ind på nye markedsområder som følge af den foreslåede markedsåbning. Specielt vil små og mellemstore virksomheder måske kunne levere tjenester på lokal eller regional basis.

De befordringspligtige virksomheder, som i øjeblikket har gavn af eneretten på de tjenester, som der ifølge dette forslag skal indføres konkurrence inden for, bliver nødt til at forberede deres organisationsmæssige og forretningsmæssige strategier til et marked med konkurrence, men i praksis har de allerede været i gang med denne omstillingsproces i flere år.

3. Hvilke foranstaltninger skal virksomhederne træffe i henhold til forslaget?

Postvirksomhederne bliver nødt til at tilpasse sig de mere konkurrenceprægede betingelser i postsektoren, som vil blive en følge af den foreslåede markedsåbning. I henhold til det nuværende postdirektiv kan medlemsstaterne allerede indføre tilladelsesprocedurer for postvirksomheder, og disse procedurer vil sandsynligvis også dække transaktioner inden for de markedssegmenter, der netop er liberaliseret som følge af dette forslag. Under visse betingelser kan heri indgå bidrag til en udligningsfond, der etableres med henblik på at sikre, at befordringspligten opfyldes, hvis eneretsområdet ikke anses for at være tilstrækkeligt til dette formål.

4. Hvilke økonomiske virkninger forventes forslaget at få?

Den foreslåede markedsåbning vil øge både udbuddet af og efterspørgslen efter posttjenester, den vil styrke virksomhedernes mulighed for at komme ind på postmarkederne, den vil være et incitament til at planlægge fremtidige investeringer, og den vil som følge af den forventede markedsvækst på grund af markedsåbningen være med til at sikre, at befordringspligten opfyldes på lang sigt, og opretholde beskæftigelsen i sektoren, idet den styrker de traditionelle posttjenester, der nu er stillet over for kravet om at tilpasse sig den nye teknologi.

Postkunderne, herunder de små og mellemstore virksomheder, får glæde af den højere servicekvalitet, lavere takster og mere kundeorienterede posttjenester.

5. Indeholder forslaget foranstaltninger, der tager højde for de små og mellemstore virksomheders særlige situation (lempeligere eller særlige krav)?

Da foranstaltningerne i forslaget vil gavne de små og mellemstore virksomheder ved at give dem mulighed for at få en større andel af postmarkedet, er det ikke nødvendigt med særlige foranstaltninger. De små og mellemstore virksomheder vil også få gavn af, at nye virksomheder på markedet vil fokusere på deres markedsnichebehov.

Høring

6. Dette forslag udspringer af mandatet i postdirektivet, som var resultatet af en meget omfattende høring. Forarbejdet til denne foranstaltning har hovedsagelig bestået i en række undersøgelser af situationen i postsektoren og den potentielle virkning af den foreslåede markedsåbning. Der har været foretaget en omfattende høring af de berørte parter.

Overvågning og granskning

7. De markedsåbningsforanstaltninger, som dette forslag indebærer, bliver en del af den lovgivningsmæssige ramme for postsektoren, som er fastlagt i postdirektivet. Denne ramme vil løbende blive gennemgået af Kommissionen, og Kommissionen kan forelægge forslag om yderligere foranstaltninger, som måtte være nødvendige som følge af vedtagelsen og gennemførelsen af dette forslag.

Kontakt

8. Yderligere oplysninger fås ved henvendelse til Fernando Toledano, Generaldirektoratet for Det Indre Marked, kontor D 3, tlf.: +32 (0) 2 296.81.77, som også gerne besvarer forespørgsler og modtager kommentarer.